

Sygn. akt VIII C 424/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko P. N. S. F. I. Z. z siedzibą we W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 22 marca 2013 r. powód P. W. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 8 lutego 2012 r. wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 1676798/11 na rzecz P. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W. przeciwko P. W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że przedmiotowy nakaz zapłaty nie został mu doręczony, gdyż powód w tym czasie przebywał poza granicami kraju. Podał, że nakaz zapłaty zobowiązywał go do zapłaty na rzecz P. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W. kwoty 3 672,11 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 21 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w wysokości 646,83 zł. Powód podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że tytuł wykonawczy, którego pozbawienia wykonalności powód żąda utracił w całości moc. Strona pozwana podała także, że zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda nie może stanowić podstawy jego żądania, gdyż jest on zasadny jedynie wtedy, gdy do przedawnienia dochodzi już powstaniu tytułu wykonawczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2011 r. strona pozwana P. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W. wytoczyła w elektronicznym postępowaniu upominawczym przed Sądem Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie powództwo przeciwko P. W. o zapłatę kwoty 3 672,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w wysokości 646,83 zł.

W dniu 8 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym o sygnaturze akt. VI Nc-e 1676798/11 na rzecz P. N. S. F. I. Z.z siedzibą w W.przeciwko P. W., który następnie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Na podstawie tytułu wykonawczego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko P. W., prowadzone przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Śródmieścia R. R..

(bezsporne)

W dniu 28 grudnia 2012 r. P. W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 8 lutego 2012 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

W dniu 20 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał postanowienie, którym przywrócił P. W. termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 8 lutego (...). oraz stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości.

Dowód: - sprzeciw od nakazu zapłaty oraz postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 20.05.2013r. w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków sygn. VI C 1512/13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania powoda P. W. stanowił przepis art. 840 § 1 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia. Celem wskazanego powyżej powództwa jest udaremnienie możliwości przeprowadzenia jakichkolwiek czynności egzekucyjnych na podstawie określonego tytułu wykonawczego.

W sprawie powód podniósł, iż nakaz zapłaty z dnia 8 lutego 2012 r. nie został mu nigdy doręczony, pozbawiony był on zatem obrony swoich praw, a nadto zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia. Jednak w świetle stanu faktycznego przedmiotowej sprawy w ocenie Sądu argumentacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 776 k.p.c. tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Istnienie tytułu wykonawczego jest materialnoprawną przesłanką skuteczności powództwa wytoczonego na podstawie art. 840 § 1 k.p.c.

Skoro zatem tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 8 lutego 2012 r., którego pozbawienia wykonalności żąda powód, na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie utracił moc w całości, nie została spełniona przesłanka konieczna, by powództwo wytoczone na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. mogło być skuteczne. (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 stycznia 2010r. I CSK 211/09).

Bez względu na powyższe, odnosząc się jednak do podniesionego przez powoda zarzutu przedawnienia roszczenia, stanowiącego jedną z podstaw wytoczonego przez niego przedmiotowego powództwa, Sąd i w tym zakresie podziela stanowisko strony pozwanej.

Zgodnie bowiem z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., który uprawnia do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego z uwagi na wystąpienie zdarzenia po powstaniu tytułu egzekucyjnego, przedawnienia roszczenia, jako takie zdarzenie, mogłoby być przesłanką wytoczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wtedy, gdy do przedawnienia doszłoby już po powstaniu tytułu wykonawczego.

Sąd wskazuje, że w myśl art. 125 § 1 k.p.c. termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu wynosi 10 lat. Tytuł wykonawczy zaś, którego pozbawienia wykonalności żądał powód, wydany został w 2012 r.,

w związku z czym ustawowy termin przedawnienia nie ziścił się, wobec czego zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda wobec charakteru wytoczonego przez niego powództwa nie znajdował podstaw prawnych.

W tym stanie rzeczy, wobec nieistnienia tytułu wykonawczego w dniu wyrokowania powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. Stosownie do tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do tych niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się między innymi wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego oraz koszty sądowe.

Strona pozwana wygrała sprawę w całości, dlatego też Sąd zasądził na jej rzecz od powoda kwotę 617 zł, na którą składały się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł (stawka minimalna) oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.